

"DE STADSOMROEPER." nr. 106
Stadsblad dat 4 keer per jaar
verschijnt
Oplage: 615 exemplaren

Redactie:

Pieter Albada - ict
Hanny Bergsma - voorzitter
Atsje Boersma - secretaris
Corrie Leffertstra - penningmeester

Redactieadres:

Hanny Bergsma, Dubbelstraat 129,
8556 XE Sloten, telef. 0514 - 531775

e-mail adres: info@destadsomroeper.nl

Eindredactie en opmaak:

Atsje Boersma -van der Veen

Vaste medewerkers aan dit nummer:

Margriet Agricola, Auke Bergsma, Aly de
Boer, Jan Folmer, Hilde de Haan, Jan
Letterie, Klaartje Lubach, Patrick de
Vries.

Vragen over abonnementsgelden:

Gert Jan Bennema, telef. 06-81545577
administratie@destadsomroeper.nl

Bankrekening nr.: 3052.54.154

Abonnementskosten per jaar:

Een abonnement op alleen
"De Stadsomroeper" bedraagt € 5,00
Een abonnement op De Stadsomroeper
in combinatie met het lidmaatschap
van Plaatselijk Belang bedraagt € 10,00
Een postabonnement op "De Stads-
omroeper" moet € 8,00 kosten
Losse nummers: Eur. 2,00

Bezorging: Sjouwe Leffertstra, Sloten

Drukwerk: Multicopy, Drachten.

**Een financiële bijdrage wordt
ontvangen van de Rabobank**

Uiterste inleveringdatum kopij:
15 MEI 2010

INHOUDSOPGAVE:

FAN DE REDAKSJE	2
HJIR EN HJOED	3
JUBILEUMBOEK	4
REAKSJES OP JUBILEUMBOEK	5
FOLKERT EN SIJKE	7
AED	7
PAKES SLEATTEMER FERLINE	8
SKOALFOTO	9
NIJS FAN DE SLEATTEMER KAAIEN	10
REAKSJE OP YN PETEAR MEI....	11
JEUGDHONK	12
YN PETEAR MEI....	14
JEUGDFOTO	19
BEDANKJE	19
WINTERHANDICAP	20
THOR	21
SLEAT EARTIIDS EN HJOED-DE-DEI	22
AFUK EN FRIESLANDWONDERLAND	23
SENIORENREISJE	23
MUSEUM	24
IN MEMORIAM JOHAN CNOSSEN	25
GROETNIS UT IT FAR	26
HISTORISCH KIJKFEEST	27
IN AMERIJE 111	28
DAGWINKEL IN SLOTEN	32
DE SMULHOEK	34
JACHTHAVEN DE DOLFIJN	35
ALVE MARREN	36
SCHOOLSCHAATSEN	37
GAASTERLAN PROMOTION	38
THUISZORG ZWH	40
DANK	40
WIE O WIE	41
VALENTIJNSCONCERT	42
OUD EN NIEUW- BRANDWEERAUTO	45
BLOEMLEZING WT	47
JAN FOLMER	48

Foto: Alexander van Deursen

Achte lêzer,

Ja, jo sjogge it goed: in foto fan swannen yn de snie mei op de eftergrûn de toer fan Wikel. Sleat is moai, dat witte we. Mar it like my as ynwenner fan Wikel wol aardich ta, om jimme ris te sjen te litten, hoe moai Wikel ek is. En wat in snie! Ik skriu w dit stikje begjin febrewaris. En ja hear, de natuer is wer alhiel wyt. In prachtgesicht, mar dochs... ik ha myn nocht fan de sniebrot. Jettie Spoelstra neamt it ek al yn har "Yn petear mei..." It kin om ús wol maitiid wurde.

Yn dit nûmer fine jo in soad foto's. Dat like my wol ris aardich ta foar de feroaring. Auke Bergsma hat de foto 's makke by de útrikking fan It Jubileumboek. Se binne moai. As jo mear besjen wolle, dan kin dat. Pieter Albada hat se op de side fan De Stadsomroeper set: www.destadsomroeper.nl en dan Jubileumboek oanklikke.

Fan it museum is der yn dizze Stadsomroeper in foaroankundiging fan in útstalling fan histoaryske saken, dy't Sleat oanbelange. Der komt in struibrief, dêr 't in elk yn noege wurdt foar de iepen dei. Efteroan it artikel stiet in OPROP! Wa wit hawwe jo noch wat te lizzen, hjir of dêr. Der steane mear oproppen yn dit nûmer.

We fine it altyd hiel aardich as minsken reageare op in foto en/of in artikel. Der hawwe dizze kear meardere persoanen in reaksje skreaun nei oanlieding fan it útkommen fan It Jubileumboek. Jo kinne se lêze op side 5 en fierder. We ha wol trije "Bedrijvigheidjes". De middenstân is bot oan it feroarjen. Ek ús nije brandweerauto en ús nije brandweer-kommandant wurde net fergetten.

En... we ha nije fêste meiwurkers: Margiet Agricola (sjoch Groetnis út It Far ...) sil ús op de hichte hâlde fan wat it museum by d'ein hat.

Jan Letterie út It Far sil tenei in I.M. skriuwe oft der immen út It Far ferstoarn is. Yn dit nûmer in neitins oan ir. Johan Piet Crossen.

Ut namme fan de redaksje winskje ik jimme in soad lêsgenoegen ta.

Atsje Boersma

HJIR EN HJOED

Berne yn Sleat: 20 febr.'10 Alissa, df Lolle Poepjes
en Anja de Vries, Burg. G. Haitsma Mulierstraat 13

Registrear
partnerskip: 18 des.'09 Robin Popma en Siska Lubach, Tsjerkgaast.

Sa lang troud: 19 des.'09, 40 jier fam. Ferry en Annie Deinum-
de Vries, Burg. G. Haitsma Mulierstraat 36

Stoarn: 25 des.'09 Johan Piet Cnossen, It Far 1, 78 jier

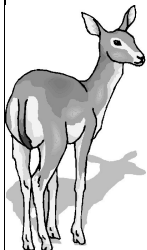
om utens: 12 jan.'10 Engbert Oord, Wolvegea, 79 jier,

Ferhûze yn
'e stêd: Minke van Dijk nei Wijckelerweg 179

Nij ynkommen: Catharina Dijkstra, Varleane 1
fam. Paul en Hilleke van Daalen, It Far 32
Johan Beuckens Wijckelerweg 179

Hawwe jo ynformaasje dy 't absolút net yn dizze rubryk ûntbrekke mei, jou dy dan efkes troch oan de redaksje. Allinnich op dy wize slagje wy deryn om de lêzers goed te ynformearjen oer alle mutaasjes dy 't Sleat oanbelangje. Bern dy 't om utens berne wurde, sille allinnich yn dizze rubryk pleatst wurde as dat efkes troch de âlders trochjûn wurdt of troch bygelyks in bertekaartsje te stjoeren.

De uitgave van 'De Stadsomroeper' geschiedt onder verantwoordelijkheid van de redactie. De redactie is verantwoordelijk voor de inhoud van de rubrieken: Fan de redaksje, Hjir en Hjoed, Pakes Sleattemer Ferline, Sleat Eartiids en Hjoed-de-dei, Bedrijvigheidjes.

Artikelen op naam vallen niet onder de verantwoordelijkheid van de redactie. De inhoud van de artikelen die buiten de verantwoordelijkheid van de redactie vallen, geeft niet noodzakelijkerwijs de mening van de redactie weer. Ook eventuele copyrights van derden vallen buiten de verantwoordelijkheden van de redactie. De redactie behoudt zich het recht voor ingezonden artikelen te weigeren of te redigeren. Aanhaling uit en overname van artikelen is toegestaan, mits vooraf toestemming van de redactie is verkregen.

Monuminten fan fleis en bloed

65 levensverhalen van Slenttemers

Dit schitterende boek bevat 240 pagina's (A4-formaat en voorzien van een prachtig gekleurde hardcover) waarvan 65 foto pagina's met in totaal maar liefst 257 foto's.

Kosten € 25,00 per exemplaar.
Evt. verzendkosten bedragen
3,50 euro p. boek.

Bestelmogelijkheden:

1) Maak het bedrag (incl. evt. verzendkosten) over op banknr.: 3052.54.154 t.n.v. redactie Stadsomroeper - Sloten, o.v.v.:

'Jubileumboek'. Vergeet niet uw adres te vermelden bij uw betaling.
Het boek wordt u vervolgens thuis gestuurd.

2) Vul de eenmalige machtiging (af te halen bij Corrie Leffertstra) in of ga naar www.destadsomroeper.nl en download daar dit formulier t.b.v. het jubileumboek. Daar op leest u precies wat u moet doen.

3) Haal het boek zelf af bij (of laat het brengen door):

Corrie Leffertstra, Kapelstreek 215, tel. 0514 - 531296

e-mail: corrie@destadsomroeper.nl

Hanny Bergsma, Dubbelstraat 129, tel. 0514 - 531775

e-mail: hanny@destadsomroeper.nl

Pieter Albada, Achterom 101, tel. 0514 - 531227

e-mail: pieter@destadsomroeper.nl

Gerben Stegenga, Heerenwal 65, tel. 0514 - 531432

e-mail: gerben@destadsomroeper.nl

REAKSJES FAN LEZERS

De redaksje fan it jubileumboek krige nei de presentaasje op 21 novimber ferskate reaksjes tastjoerd fan lêzers. Fansels litte we jo efkes mei lêze.

Fan Bouwe en Sonja Huitema-Visser fan de Jouwer krigen wy it folgjende skriuwen:

‘Aan de redactie van de Stadsomroeper’,

Wat een prachtige middag was het, die 21-ste november in de Mallemok. Een feestelijk onthaal met koffie en oranjekoek. Al die hartelijke woorden die er gesproken werden. Maar het hoogtepunt van de middag was de Koninklijke Onderscheiding die Gerben Stegenga mocht ontvangen. Meer dan verdiend.

En dan de uitreiking van het prachtige boek “De levensverhalen van 65 Sleattemers! We hebben ervan genoten. We wensen jullie verder nog heel veel succes met De Stadsomroeper. Bedankt. Groeten.

Fan Trienke Zoon-de Vries út Rohel krigen wy dit skriuwen:

‘Hallo redaktie’,

Ik wil even reageren op het prachtige boek. Ik heb ervan genoten, ook al omdat mijn moeder er in staat (foto Sinterklaas op de Lemsterpoort).

Mijn vader, Jappie de Vries, wordt er ook in genoemd en ook mijn pake, Wybe de Vries, op de boot van Pander.

De presentatie van het boek was heel gezellig. Ik heb veel oude Sleattemers gezien en gesproken. Maar wat ik graag wil weten? Gerben vertelde dat als het boek in de boekenkast staat, er een verrassing te zien moet zijn. Alles heb ik geprobeerd, maar ik kan niks ontdekken. Gerben wilde het ook niet zeggen tijdens de presentatie. Kunnen jullie mij vertellen wat het is? Ik ben heel benieuwd. Hele lieve groeten.

Fan Anna van der Goot út Kolderwâlde krigen we dit mailsje:

‘Waarde redactie van de stadsomroeper’

Wat een werk en wat een boek! Geweldig. Het ziet er prachtig uit, de verhalen zijn mooi en al die oude foto’s ook. Mijn complimenten, zeer de moeite waard. Nogmaals dank en de groeten uit Kolderwolde.

Fan Uiltje en Antsje Venema fan de Jouwer krigen we ek in mailsje:

‘Boek mei ferhalen oer Sleattemers’

Ik wol jim efkes tanksizze foar de dochs wol hiele moaie sneontemiddei yn de Mallemok.

Fansels ek grutte wurdearring wat jim as gearstallers fan it moaie boek allegear útsocht hawwe. Wat in muontsenwurk! Ek tank fansels foar al

dy minsken dy't soarge ha dat alles sa moai slagge is dy middei. Der stie in moai artikel oer Gerben Stegenga yn 'It Frysk Deiblêd'. Dy ûnderskieding wie yn ús eagen mear as fertsjinne. Mei in hertlike groet.

Neiskrift redaksje:

Dat we as redaksje fan it jubileumboek sa'n protte positive reaksjes sawol persoanlik, skriflik as tillefoanysk krigen ha, hat ús yn de oertsjoeging stipe dat it, hoewol it yndie sa't Venema sa moai seit 'muontsenwurk' wie, in skot yn de roas west hat, it boek út te bringen. Lâns dizze wei wol de redaksje elkenien tige tank sizze foar alle reaksjes. Wa't no noch net in boek hat en dochs nijsgjirrich wurden is n.o.f. boppesteande: Der binne noch boeken

te keap. (sjoch side 4)

Wat de 'verrassing' oanbelanget, dêr 't Trienke de Vries it oer hat, dat fertelle wy noch net. Wa't it wit, kin de oplossing kwyt by de redaksje fan De Stadsomroeper. Wy wachtsje it ôf.

Hanny Bergsma

foto: Auke Bergsma.

Jeltje Breimer, Trijn Alting, Ultsje Venema by de útrikking fan it jubileumboek.

FOLKERT EN SIJKE, WIE KENT ZE NOG ?

Tegeltjeswijsheden zijn van alle tijden en bestaan in vele soorten en maten. Een korte maar krachtige spreuk hing bij mijn grootmoeder ingelijst aan de wand. 'Tel uw zegeningen' stond op het geborduurde tafereeltje. De tekst is afkomstig van een lied uit de bundel van Johannes de Heer. Beppe zong het mee wanneer Kees Deenik de kamer vulde met zijn warme bariton via de NCRV radio; de enige zender waar zij naar luisterde. Het 'socialistisch commentaar' van Klaas Voskuil (VARA) of de zalvende koorzang van het 'Ave Verum' (KRO) op zaterdagavonden hebben haar oren nimmer bereikt voor zover mij bekend. Zij had genoeg aan haar NCRV. Tel uw zegeningen.

Één wil ik zonder bedenkingen noemen: INTERNET. Als een legale voyeur blader ik regelmatig door favoriete sites waaronder 'De Stadsomroeper'. Afgelopen herfst verwees de site-beheerder naar foto's gemaakt in de Mallemok tijdens de feestelijke jubileumbijeenkomst van ons lijfblad. Na enkele muisklikken verscheen een aantal heldere afbeeldingen op het scherm; weinig bekenden aangetroffen - te lang weg uit Sleat.- Hoe kan het ook anders wanneer je jeugd ligt in de tijd van Folkert pishoeke en Sijke Bonke. Als Sijke de schaatsen onderbond ging het dooien. De onheilspellende mare van haar aanwezigheid op de ijsvloer ging als een lopend vuurtje door straten en stegen. Mijn vader, een fanatiek schaatser, wolkte van ergernis extra aan zijn pijp. De Friese doorlopers konden in het vet.

Jan van der Goot, Twello.

AED OPLEIDING

Het Bestuur van Plaatselijk Belang zoekt vrijwilligers om een AED(hartdefibrillator) opleiding te volgen.

Het bestuur is met de gemeente een samenwerking aangegaan om in Sloten een aantal AED's te plaatsen. Iedereen in Nederland kan en mag een AED gebruiken. Maar omdat het belangrijk is om in de eerste 6 minuten bij een hartstilstand zo goed en zo snel mogelijk te werk te gaan, is het natuurlijk beter als je al eens hebt leren werken met een AED. Als je onverwachts in zo'n situatie terechtkomt, weet je wat je moet doen. Het gaat om een korte cursus die het Anthonius Ziekenhuis in Sloten verzorgt. Er zijn voor de vrijwilligers geen kosten aan verbonden.

Meld je aan bij Ed de Bruijn

Email: plaatselijkbelangsloten@sloten.nl

PAKES SLEATTEMER FERLINE.

De foto hjirneist is makke yn septimber 1971.

Alle bern, dy 't doe op de iepenbier skoalle yn Sleat sieten, steane der op. Mei tank oan Ilse Breemer-Kunst en Nel Kunst!

1. Meester Bergsma	12. Jan van het Meer	22. Paul Kunst
2. Gerie Bergsma	13. Vera Melchers	23. Haye Huitema
3. Pieta Spoelstra	14. Greetje Adema	24. Henk Elshof
4. Riekje Bouwsma	15. Wiesje Adema	25. Sjoerd Lolkema
5. Freddie Adema	16. Ilse Kunst	26. Andrew Guest
6. Kees Hornstra	17. Reitse van het Meer	27. Bernard Melchers
7. Annie Galama	18. Frieda Rijpkema	28. Sita Eppinga
8. Anna Tjalma	19. Menno Sappé	29. Sabien Frieswijk
9. Pieteke Rijpkema	20 Arjen Rijpkema	30. Pieter Albada
10. Truus Huitema	21. Liesje Sterk	31. Juf Atsje Boersma
11. Renate Guest		

De Iepenbier Skoalle stie doedestiid yn de Dubbelstraat. Op it plak, dêr 't no de nije huzen steane; neist it polysjeburo. Mei it plein oan de dyk. Om 't de skoalle tsjinoer de bejaardenwenningen stie, joech dat in soad fertier.

Foar de gjimmestyk giene we simmers nei it sportfjild ta. Mar as it waar wat minder wie, hiene we gjimmestyk op it plein.

De bewenners fan de bejaardenwenningen sieten dan moai foar it rût nei de bern te sjen.

Foto: archief Atsje Boersma

1972: De bern fan de groepen 3,4 en 5.

NIJS FAN "DE SLEATTEMER KAAIEN"!

Juf Atsje is fu(or)t út Wergea.

Juf Atsje net allinne bekind as juf fan Wergea, mar fansels ek fan Sleat, is yn 'e VUT. Woansdei 28 oktober wie it har lêste skoaldei oan De Twamêster. Op 9 novimber i.l. wie der in ôfskiedsresepsje fan 16.00-17.30 oere foar âlders, it tiim, âld kollega's en alle oare belangstellenden. Mear as 30 jier hat sy juf west yn Wergea en derfoar wie sy al juf yn Sleat (sjoch foto op side 7). Dus in generaasje lang yn 'e lytse bern!

De skoalle wie fersierd mei fansels Fryske flachjes en Yeb en de bern wiene ek nei "har" skoalle kommen. Der wiene taspraken fan bestjoersleden, meikediezings kommisjes ensfh. En fansels in tafel fol prachtige presintsjes. De bern hiene al earder feest op skoalle hân. Ek wie der in musikale serenade fan sawol it tiim as fan it frouljuskoar "De Sleattemer Kaaien".

Dat De Kaaien sjonge soene wist Atsje net, mar it wie wol in winsk en in ferrassing. En sa koe men sjen, dat juf Atsje net allinne fan bernefer skes hâldt, mar ek bygelyks fan in shanty of in oarsoartich ferske. De famylje, âlders, (âld) kollega's, bestjoersleden, "De Sleattemer Kaaien" en fansels Atsje ha in hiele moaie middei hân yn 'e Twamêster. En fan doe ôf is it stil

wurden op 'e skoalle yn Wergea.....

Wy, as "Sleattemer Kaaien" wolle ús koarlid noch folle sûne en musikale jierren tawinskje tegearre mei Yeb en de bern oan de Jeen Hornstrawei.

In koarlid, dat op Fryske les sit byjuf Atsje

Naar aanleiding van het Yn petear mei..... Durk Leentjes kregen wy deze brief.

Geachte redactie,

Ik lees altijd met veel plezier uw blad. Maar er moet me nog wel wat van het hart. Dat heeft betrekking op het interview met Durk Leentjes. Het is eigenlijk een opmerking en een stukje geschiedenis over Durk.

Ik schrijf dit allemaal in het Nederlands. Fries kan ik lezen, begrijpen en verstaan. Het schrijven is voor mij "glad ijs" en daar begeef ik me op mijn leeftijd niet zo graag meer op.

Vader tracteerde op school op gebak, wanneer hij weer een jaar ouder was geworden. Het is woensdag en Vader is jarig. Feest en gebak. Omstreeks 12 uur, de kinderen zijn al naar huis, staat vader nog aan het hoofd van een gebaksdoos met twee gebakjes er in. Hij kijkt even naar buiten en ziet daar een kereltje van een jaar of vier staan. Hij ziet dat het Durk van Siebe en Luts is. (Vader kwam daar nog wel eens over de vloer, Siebe was een vriend van hem, kievitseieren zoeken) Goed, hij roept Durk en geeft hem de doos met inhoud. Durk gaat huiswaarts. Langs Bouwsma, de schoenmaker het Bolwerk op. Zo komt hij thuis en zet de doos op de keukentafel. Ja, je kwam bij die huizen aan de achterkant

binnen. Durk zijn moeder, Luts, zag de doos staan en vroeg: "Hoe kom je daar nou aan?" Durk: "Dy ha'k krigen". Luts vervolgt: "maar van wie dan?" Durk: "Fan dy man mei de snor boppe de eagen'". Luts wist meteen waar Durk het over had; over onze vader, meester Kuperus.

Anneke, Vroukje en Dries van meester K.

Foto: archief Atsje Boersma

De schooltuin met op de achtergrond de zuidgevel van de openbare lagere school. Het schoolplein lag aan de voorkant, aan de Dubbelstraat tegenover de bejaardenhuizen. Hier aan de achterkant is nu het parkeerterrein aan het Bolwerk.

JEUGDHONK of JEUGDSOOS?

De personen op deze foto's hadden in vroeger tijden echter genoeg aan een schoongemaakte, buiten werking zijnde put die "omgetoverd" was tot een samenkomstruimte.

Met dank aan Hielke Jan de Jong voor de foto's.

De namen op de foto's zijn als volgt vlnr.:

1.Foppe Oenema, Pietje van Vugt, Uilkje de Jong, Jan de Vreeze.

2.Bertus Dijkstra, Willem Koopmans, Jelle Schotanus, Foppe Oenema.

3: ?, Thea de Jong,
Tetje de Jong, Bote
Schotanus

4. Bertus Dijkstra,
Willem Koopmans, Jelle
Schotanus, Foppe
Oenema.

YN PETEAR MEI JETSKE SPOELSTRA.

‘SA NO EN DAN MOAT IK EFKES FLITTERJE”.

Ze vond de omschrijving van haar naam goed bij haar passen. Niet veel lezers van De Stadsomroeper konden de naam bij de foto herkennen. Het was ook lastig, omdat ze haar jeugd elders doorbracht. Ze heeft inmiddels 9 beppesizzers en laat zich nu Beppe Jetske noemen: “Beppe Jettie dat heart nearne nei, dat moat Beppe Jetske wêze”. Omdat het winkeltje naast haar dicht is, verkoopt ze simmerdeis veel boekjes. Ze komt uit een sterk geslacht. Al haar broers en zussen leven nog. Haar moeder is dit jaar overleden op de gedenkwaardige leeftijd van 89 jaar. Haar zusje heeft een hersenbloeding overleefd; het enige verdrietige wat ze heeft meegemaakt. Ze heeft prachtige mooie friese uitdrukkingen zoals: we moatte effen te flitterjen en de heamakker komt der oan. We laten een aantal zaken de revue passeren: waar ze geboren is, uit welk gezin ze komt, hoe zo’n verlegen famke viel op een ruwe bolster met een blanke pit.

Foto: archief fam. Spoelstra

Jettie: "Sille we mar begjinne by it begjin? Ik bin berne 21 novimber 1943 yn Sondel. Dêr ha ik wenne oant en mei de legere skoalle. It hûs, dêr 't wy yn wenjen is ôfbrând. We kamen yn Wikel te lân. Ik kom út in húshâlding fan tsien bern. Ik bin de âldste fan Benjamin Steegenga en Wypkje Akkerman. Hja kamen fan Wikel en fan Harich. Us mem kaam út in húshâlding fan 13 bern. Hja hat eartiids wol tsjin my sein: "Nim net sa folle berne". By harren reinde it bern.

Do hast myn namme goed omskreaun: dat ferlegene famke mei de fleurige foarnamme. Ik bin "een zondagskind"; dat fleurige dat kloppet wol. En it rûgele eartiids by ús thús elk jier in lyts bern, jier op jier op jier. Der kamen úteinlik 4 famkes en seis jonkjes. Myn jongste suske en ik skele 15 jier. Allegear moasten we mei helpe mei it húshâldlik wurk. Ofwaskje. Us mem die altyd it iten en drinken en al sa wat.

Nei de legere skoalle haw ik nei de húshâldskoalle yn Balk west. Ik wie mei tolve jier al grut. Men holp dan in buortante, dy 't in rigeltsje lytse bern hie. Ik haw altyd wol in soad húshâldlik wurk dien. Ik seach it wurk, sa 't se dan sizze.

Hoe was de sfeer destijds in het gezin?

Jettie: It wie in ienfâldige boerenarbeidershúshâlding. It wie wol drok foar ús heit en mem. Us mem naaide alles sels. Klean hearden heel en skjin te wêzen; dat ha ik fan ús mem meikrigen. Wat ik noch as de dei

fan juster wit, is dat we oan it boartsjen wiene by de sleat en dat in buorfamke my der yn treau. Ik koe net swimme! Dat ha ik letter yn ús trouwen noch leard. Swimles bestie der net foar ús. Ik bin grifformeard grut brocht. Dat betsjutte dat der gjin telefyzje wie en ek gjin kryst beam. Hy hie ek mei gjin mooglikheid yn dat lytse hûske fan

Foto archief fam. spoelstra

ús past. Us buorjonges tregen wolis: "Wer sliepe jimme allegear?". Je moasten je fermeitsje mei mekoar en de dinkjes dy 't der wiene. Je koene net sissen, dat wol ik net oan ha of mei dat boartersguod wol ik net boartsje. We hiene it net breed. Nei de brân binne se yn 1953 ferhûze nei de Du Tourstrjitte; dat wie doe in nije strjitte yn Wikel.

Dêr hawwe we noch trije broerkes krigenen in suske.

Doe 't ik sechtjin jier wie, bin ik út de hûs gien. Ik kaam te wurkjen by in tante mei in hiel rigeltsje bern, dus ik moast hurd oanpakke. Boppedat wie se tige skjin. Freeds moast ik ús beppe helpe. Waskje mei sa'n âlde waskmachine! De wask moast earst bleekt wurde op de blikke, dêrnei opspield. Simmers moast ik ek noch alles strike. As ik klear wie gong ik wer nei ús omke en tante ta.

Nei ferrin fan tiid bin ik by de "gezinsverzorging" kaam as "gezinshulp". Mei achttjien jier koe men dan nei Ljouwert ta nei de Maria Louise Skoalle om foar "gezinsverzorging" te learen. Dat ha ik dien. Ik ha wurke oant ús trouwen ta. Yn it begjin fan ús trouwen ha ik ek noch wol it ien en oar dien. Doe rekke ik yn ferwachting en hup: Dat wie it.

Hoe heb je Hendrik leren kennen?

Jettie nadenkend over de eerste ontmoeting:

"Hja kamen op de brommer fan Sleat yn Wikel, yn it Wikelerbosk mei in ploechje jonges. Ik wie mei myn suskes en nichtsjes. We giene op de brommer te riden. Ach ja, en dy Hindrik, in grutte mûle en in lyts hertsje. It wie in leuke fint, hear. Nei in pear jier ferkearing, binne we troud. We

kamen te wenjen yn de B.H. Mulierstrjitte. Dit jier binne we al 45 jier troud. No, doe krigen we 3 famkes en by de tredde binne we nei de stêd ferhûze, nei dit hûs. It wie hast ûnbewenber. No, dat wie "werk aan de winkel". Hindrik hat in hiel soad sels dien mei help fan syn maten.

Hoe was het om in Sloten te komen, zo'n hechte gemeenschap?

Jettie resoluut: "Yn Sleat ha ik my altyd thus field. Hjir, mar ek yn de nije buert. Echte Sleattemers wolle miskien net yn de nije buert wenje, mar dêr hie ik gjin muoite mei. Sleat is lyts en foar de bern wie it ien grutte boarterstún. Hjoed-de-dei tinke de minsken folle mear om de lytse bern. No ha se allegear in swim- diploma en is it fertroud. Hjir achter hiene we de beukerskoalle, moai tichtby. Doe 't ús âldste fjouwer jier wie, koe se net nei skoalle ta. Der wie gjin plak; safolle

bern wiene der. Ik ha in skoftke yn it bestjoer fan de beukerskoalle sitten. Letter gyngen we allegear nei de gjimmestyk:

THOR (Tot Heil Onzer Ribbenkast) is doe wer op 'e nij op set.

Dêr ha ik ek in skoft yn it bestjoer sitten.

Ek no bin ik noch op de gjimmestyk, mar net mear yn Sleat, want dat is foar jongere froulju. Freed-te-moarns gean ik te swimmen mei Dora Verhoef en Janny van Netten. Men moat in bytsje aktyf bliuwe.

Dat fyn ik wol lekker.

Ek haw ik trije kear yn it bestjoer van de Frouwenbond sitten, om 't ik belutsen bin by it tsjerke-gebeuren. Ik bin skjinmakker mei in groepke en ik doch wat frijwilligerswurk.

Dan haw ik in soad hobby 's, sa as breidzjen, haken, gerdine naaie ensfh. Mar as ik tefolle doch, krij ik lêst fan de earms.

It wurk: We hiene it altyd drok. Ik haw 25 jier yn It Bolwurk oan't wurk west. Earst by Henk en letter by Sjoerd. As der wat te rêden wie yn de Mallemok, wiene we dêr ek wol ris. Ik ha noch wol in wurkhûske; ik moat wat dwaan. It is wol altyd húshâldlik wurk, mar dat leit my it bêste. Se moatte my net efter in kompjouter sette, want dat wurdt neat. Ik doch it my net oan tiid om it te learen. Puzzelje mei ik wol graach dwaan. Earst die Hindrik dat altyd, mar ik bin him no te slim ôf. As ik earne in puzzel sjoch, dan besykje ik him te meitsjen.

It jubileumboek haw ik al hielendal lêzen. It is in prachtich boek. Hindrik syn broer hie syn jierdei en ik sei: "Dy jonge moat dat boek ha. Dy ferhalen fan dy Ald-Sleattemers fynt er grif hartstikke moai".

Ik haw ek noch by Hillenius syn frou oan it wurk west. Se krigen in twalling en dêr ha ik fjn op passe kind. Ik bin noch mei gien nei Aldemardum, dêr 't se no wenje.

Oh ja, ik bin ek by it Kritekoar yn Balk. Ik kin net noaten lêze, dus ik moat it ha fan it hearen. Ik moat mei de earen sjonge.

En dêr sit ik ek wer yn it bestjoer. Ik sis altyd: "Elkenien moat efter de koulizen mar ris sjen, hoe't alles om-en-ta giet".

Hoe is het met je kinderen gegaan, zijn ze anders opgevoed, dan je eigen opvoeding?

Jettie: Ja, ik leau it wol. Ik haw tsjin ús bern altyd sein: Do moatst wurk dwaan, sadatst dysels rêde kinst. It fyn it wichtich dat in frou selsstannich is. Uteinlik hawwe ús bern dat ek dien. Alle famkes hawwe in baan, dêr 't se harsels mei bedrippe kinne en ûnder de minsken binne. It giet der net om dat je in soad jild fertsjinje, mar wol dat je je sels rêde kinne. Alle trije famkes hawwe in goede baan. Ek ús jonges hawwe leard en ha in goeie baan.

Us jongste is seis jier nei kommen en hjit fan Benjamin; De Benjamin. Mar yn it Frysk sizze wy: Beimin. Us bern dogge it wer oars as oft wy it dogge. Ik ha al 9 beppesizzers.

Ik wie by Murk yn de slachterij en hy sei: "Beppe Jettie?, mar dat heart nearne nei. It is Beppe Jetske! Myn âldste beppesizzer is ek in Jetske. Meikoarten komt der wer in beppesizzer by. Hindrik seit: "As alles mar sûn is"! Ik sit der net oer yn, wêr 't de bern binne. Ik sjoch wol om it hoekje, mar net sa faak dat se sizze: "Dêr stiet beppe ek wer".

Yn de pake-en beppesizzers werkent men in soad fan jins eigen bern. Se ha hjoed-de-dei wol in grutte mûle. Mar och, ús eigen bern koene der ek wol wêze. Froulju kinne kringich wêze, jonges binne folle noflikker. Eartiids koene ús bern net meiïnoar, no kinne se net sûnder inoar. As mem warskôge ik in pear kear en dan joech ik wolris in tik. Mar och, tsjintwurdich kin dat allegear net mear. As mem wie ik der altyd. Tsjintwurdich moatte âlders in soad regelje, benammen as men in stik as wat bern hat. As men de bern net hele dagen om jin hinne hat, mist men se wol. Mar ja, ik begryp dy froulju wol. Se wolde wol graach in baan ha. Mar, al dat geregeld leveret in soad stress op".

Dan maar met de camper opstap?

Jettie: " Mei kunde meitsje we ferskate reizen. Der binne fan dy camperkluppen. It is moai om mei sa 'n klup op reis te gean. We dogge ek wol ris in lang wykein. Ik moat op de tiid wer thúsh wêze. Seis wike fuort is neat foar my. Nei twa wike fyn ik it al wer moai west. Dan wol ik hjir wer hinne, sa lekker rêstich. Men moat der ris efkes út, mar ik mei ek graach thúsh wêze".

Je hebt hier ook een hoop spullen thuis.

Jettie: "Ja ik bin gek op Keulse potten, dat blau-wite fyn ik moai. We binne samlers. We ha allegear blau-wite tegeltsjes. Ik bin wiis mei myn hûs. We ha alles sels yn'rjochte en it is allegear fan ússels. Yn de rin fan de jierren ha we yn ús hûs in boel feroare. Benammen de kokkerij. Dingen dy't we net meer brûke kinne, jouwe we wer oan in oar. Jim Gerrit hat ek moaie blau-wite tegeltsjes fan ús krige. Us mem is fan 't jier ferstoarn. Se hie noch planten en doe tocht ik: "Ik hâld se salang mooglik hjirre". Ik kin alles altyd wer brûke. Ik goai neat fuort. Dat komt moai út, want tsjintwurdich moat dat fan it miljeu. Yn de krante lies ik dat Nederlanders tefolle fuort goaie. No dat slacht net op my. Us bern hawwe dat ek. Dy sjogge ek by de Kringloopwinkel oft der noch wat leuk is. Ik bin ek net in mins, dat mei de moade mei giet. Nar op dit stuit (ein jannewaris) ha ik myn nocht fan dy snieprakke. Om my mei it wol maitiid wurde. Ik wol graach wer wat omflitterje!

Al mei al ha it it nei 't sin; ik bin in tige tefreden frou!
Na afloop drinken we gezellig een kopje thee met een stroopwafel.

HdH

DE JEUGDFOTO:

Wa wit wa 't dit alderaardichste twa-jierrige famke is?
Se stiet hjir op de Lemsterpoarte.

We hebben twee kryptische omschrijvingen.

De eerste:

"De betekenis van haar naam is een samentrekking van een Germaanse naam met 'machtig, aanzienlijk' en een tweede lid dat eindigt op een t-klank".

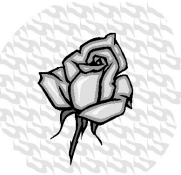
De tweede omschrijving is:

"Ze richt zich op het voorste stuk van de streek".

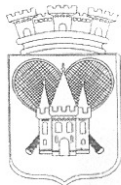
Als u denkt te weten wie dit meisje is, kunt u uw oplossing sturen naar de redactie van De Stadsomroeper.

Onder de goede inzendingen verloten wij een heerlijke fles wijn met een bijzonder etiket.

In De Stadsomroeper van Mei/juni vindt u een "Yn petear mei..." haar. De fles wijn naar aanleiding van de jeugdfoto in het decembernummer is gewonnen door dokter Tjalma.

Leave minsken,
Safolle kaarten, safolle earms om ús hinne.
Safolle waarme wurden by it ôfskie fan ús freon,
heit en pake Georg Grafhorst.
It jout ús in hiel waarm gefoel.
Tige tank.
Pity Grafhorst, bern en bernsbern.

Sleet

WINTERHANDICAP

Tennisvereniging Sleet is een kleine, knusse vereniging met een beperkt aantal leden. Het 'tennispark' bestaat uit twee banen en een sportkantine. De banen voldoen aan de voorgescreven afmetingen, maar de 'kantine' hoort thuis in de categorie 'bezemkast met uitstortgootsteen'. Wat kan het schelen. In de zomeravond maken de leden gebruik van het buitenterras van zeker 50 bij 50 meter, dat uitzicht

biedt op een echte sportkantine van de VVSleet en de sportvelden van die vereniging. De koelkast is altijd gevuld, de consumptieprijzen laag, de dorst groot, alle ingrediënten voor een gezellige nazit zijn aanwezig. Van het beperkte aantal leden is minder dan de helft nog praktiserend. Jaarlijks wordt getracht aan de onderkant nieuwe aanwas te werven, omdat er aan de bovenkant steeds meer leden óf door ouderdom óf door het golfvirus worden getroffen. Zo gaat dat tegenwoordig. Van 10 tot 25 jaar voetballen, van 25 tot 40 jaar tennissen en vervolgens richting pensioen en hopelijk ver daarna, uitsluitend nog te vinden op de golfbanen van St. Nyk of Oudemirdum. Hoe ouder de zakken (respectvol bedoeld) hoe kleiner de ballen, wordt er wel eens beweerd. Iedereen die eenmaal met de clubs en de holes in de contact is gekomen raakt dusdanig geïnfecteerd, dat het racket al snel aan de wilgen wordt gehangen.

Tot dusverre leek het ondoenlijk om deze uitstroom te keren. Tot deze winter!!

Al een jaar of 7/8 tennist een klein groepje van de tennisvereniging in de winter in een tennishal in Heerenveen. Overdekt, verwarmd, in de korte broek. De baan is snel, dus er moet zo nu en dan een stevige sprint getrokken worden. Daar staat tegenover dat de kantine groot is, het bier uit de tap komt, de frituur altijd heet is en de nazit daardoor niets te wensen overlaat. Door de barre winterse omstandigheden blijkt er ineens weer een instroom van golfers te zijn, althans, dat wist de uitbater van de tennishal ons onlangs te vertellen. De telefonische verzoeken om een vrije baan waren niet op twee handen te tellen. Nu de tee onvindbaar bleek onder de sneeuw, de balletjes ondanks de aangepaste kleur tot diep onder de witte deken verdwijnen, staat het sportieve leven van de voormalige tennissers ineens ongewild op een laag pitje. De golfassen staan bibberend in een hoek van de garage, waar de snaren van het tennisracket weer beginnen te trillen van genot. Toch grappig, zo'n situatie.

Misschien treffen we elkaar ooit weer eens op het voetbalveld!?

Niek Potma

THOR

12 februari was er in Sloten de gymwedstrijd van THOR tegen Beo. Bijna 90 kinderen deden vol enthousiasme mee. Deze werden bij gestaan door vele ouders, pakes, beppes, broers en zussen, zodat de gymzaal van Sloten behoorlijk vol zat. De jeugd was verdeeld in drie leeftijdsgroepen. Ze deden allemaal de onderdelen: Lange mat, Ringen en Trampoline. Tussen de groepen door werd er een demo gegeven door de streetdance groep van Thor.

Foto: Marijke Haga

UITSLAGEN:

De jongste groep 1+2:

1. Marije Mous beo
- 2 Willem Kuipers beo
- 3 Lilyan Lolkema thor
- 4 Maartje de Boer thor
- 5 Grietsje Poelstra thor

Winnaars van groep 3+4.

1. Evelijn Bottema thor
2. Karlijn den Os thor
3. Anna van der Meer thor
4. Janouk Jissink thor
5. Gerbrich Jellesma beo
6. Sterre van der Werf beo

Winnaars van groep 5 en ouder.

1. Margriet Bijlsma thor
2. Arnoud van der Beek thor
3. Meike Brandt thor
4. Janne Bartels beo
5. Hanneke Haringsma thor

Marijke Haga, Thor

SLEAT EARTIIDS EN SLEAT HJOED-DE-DEI

Foto: Pieter Albada

AFUK EN FRIESLANDWONDERLAND

ynvestearje meiïnoar yn doarpe-ynformaasje.

De Afûk sil nau gearwurkje mei FrieslandWonderland. De gearwurking is fêstlein yn in konvenant, dat 27 febrewaris troch beide partijen tekene is. FrieslandWonderland beheart in database mei toeristyske en kultuer-histoaryske ynformaasje oer Fryslân. Dêryn sit ûnder mear tekst-en byldmateriaal oer alle Fryske doarpen en stêden, lânskippen, natuergebieten, kultuerskiednis en boud erfgoed. De ynformaasje wurdt benammen brûkt troch toeristyske-rekreative bedriuwen. Dy kinne harren websites streekrjocht keppelje oan de oanbelangjende doarpe-en regiopagina fan de database.

Neffens de Afûk is de ynformaasje fan FrieslanWonderland ek ynteressant foar de ynwenners fan Fryslân sels. "FrieslandWonderland slút oan by de groeiende belangstelling foar de eigen omkriten en skiednis dêrfan. It befoarderjen fan dy belangstelling is ien fan ús doelstellingen. Dat is de reden fan ús gearwurking", seit Mirjam Vellinga.

De gearwurking draacht neffens Vellinga ek by oan de doelstelling fan de Afûk om de kennis en it brûken fan de Fryske taal te befoarderjen. Op dit stuit is de ynformaasje fan FrieslandWonderland foar in part beskikber yn it Frysk. De Afûk sil de kommende tiid de rest oersetse.

Dêrneist wurdt yn de database in taal-tema opnommen. De gearwurking sil dan ek resultearje yn in tal oare nije tema 's yn de database.

De Afûk is de earste organisaasje dy't in keppeling oan de database kriget op provinsje-nivo. Op guon websites fan de Afûk sil meikoarten wiidweidich ynformaasje te finen wêze oer alle, goed 400, plakken yn Fryslân. De Afûk en FrieslandWonderland hawwe ôfpraat dat se har mei-ïnoar ynspanne sille om ek safolle mooglik doarpswebsites te keppeljen oan de database. "De krêft fan it FrieslandWonderland-konsept is dat de ynformaasje ienfâldich fia tal fan websites ferspraat wurde kin. Dat is fansels in tige effektive wize om de Fryske taal in prominent plak te jaan op it ynternet", fertelt Mirjam Vellinga.

Bauke Folkertsma follet oan: "Mei it keppeljen fan de doarpsites hoopje wy út de doarpen en stêdsjes wei ek wer nij ynteressant materiaal te krijen foar de database. Op dy wize, én mei de ynpút fan partijen as de Afûk, besykje wy de ferburgen skatten fan Fryslân sichtber en tagonkelik te meitsjen foar in breed publyk".

SENIORENREIS 2010

Deze is vastgesteld op donderdag 6 mei a.s.

Kosten € 40,- p.p.

Opgave bij Jettie Spoelstra,
Heerenwal 57, Sloten. Tel. 531288

Nijs fan it museum: de kommende tentoanstelling oer de Harinxma's thoe Slooten

Der wurdt op dit stuit hurd wurke oan de nije útstalling dy't yn maaie iepene wurdt. It giet oer de Harinxma's thoe Slooten, dy't hjir fan om-ende-by 1400 oant 1560 foar master opsloegen. Yn in animaasje wurdt bygelyks ferteld hoe't Sleat syn ûntstean eins tanket oan de ekologyske ramp, dy't him yn de 13^e eeuw ôfspele hjir yn de Súdwesthoeke. De foaralden van de Harinxma's hawwe dêr doe handich gebrûk fan makke om oer de trochgeande fearten de hegemony yn hannen te krijen.

It bysûndere fan de Harinxma's thoe Slooten is eins dat it de iennichste famylje fan haadlingen is, dy't oant hjoed-de-dei ta in posysje hat yn it iepenbier bestjoer. Op de útstalling is dat goed te folgjen yn de grutte stambeam mei portrettsjes en yn in koarte útlis oer de belangrykste persoanen.

Fierder is der in digitale kolleksje fan skitterend yllustrearre *Alba Amicorum* (de poëzij-albums fan doetiids) fan de Harinxma's.

Iepen jûn foar de Sleattemers

Foar de ynwenners fan Sleat hâldt it museum begin maaie iepen hûs. Der wurdt dan wat ferteld oer de tentoanstelling en oer de nije gegevens oangeande de skiednis van Sleat. Der is dan ek romte om fragen te stellen. Dêrnei is der fansels ek in hapke en in drankje. In útnoeging mei datum en tiid kinne jo temjitte sjen yn jo brievenbus.

Oprop

Yn de hal fan it museum komt in 'digitaal fotolijstje' te stean mei in virtuele kujier troch âld Sleat, dy't bestiet út âlde ansichtkaarten en prenten. Der binne oant no ta sa'n 100 kaarten opnommen, mar miskien binne der guons dy't ek noch moaie foto's of skilderijkes hawwe. It leafst fan plakken, dy't wat minder faak fotografearre binne. Dus fan de lytse strjitsjes en steechjes (der meie fansels ek wol minsken op stean, mar it giet om it plak: dat moat goed te sjen en werkenber wêze). Hast wat moais, nim dan even kontakt op mei my.

Margriet Agricola, tel. 531124

IN MEMORIAM JOHAN CNOSSEN.

Op eerste Kerstdag 2009 is ons ontvallen Johan Cnossen. Johan behoorde tot de eerste bewoners van It Far en hij stond ook aan de wieg van dit bouwplan.

Voor zijn pensionering werkte hij als directeur Gemeentewerken bij de gemeente Zoetermeer. Voor zijn verdiensten ontving hij de onderscheiding Officier in de Orde van Oranje Nassau.

Toen hij verhuisde naar Sloten heeft onze gemeente dankbaar gebruik gemaakt van zijn grote deskundigheid en enthousiasme. Op zeer stimulerende wijze heeft hij bij de gemeente plannen ingediend voor het project met huizen aan het water: "Slotervaer". De gemeente heeft toen zijn adviezen zeer gunstig beoordeeld en vastgelegd in het bestemmingsplan. In 1993 vond de notariële aktepassage plaats, waarna de bouw van dit plan kon beginnen. Het plan dat op zo gevarieerde wijze gerealiseerd is. Zijn enthousiasme bleef echter niet beperkt tot het bouwplan Slotervaer. Ook voor de Slotense gemeenschap was hij van grote betekenis. Voor de Nederlands Hervormde kerk legde hij een tomeloze inzet aan de dag en ook aan andere sociale activiteiten wilde hij graag zijn steentje bijdragen. Wij zullen Johan blijven herinneren als een aimabele en rustige It Far-medebewoner, die direkt klaar stond wanneer er een beroep op hem werd gedaan.

Wij wensen zijn vrouw Annie, kinderen en kleinkinderen veel sterkte met dit verlies.

JL

GROETNIS UT IT FAR(4)

Het is al een beetje laat om nog te spreken van 'nieuwe bewoners', want inmiddels wonen we hier al weer ruim twee jaar. Maar voor wie ons nog niet kent: wij zijn Margriet Agricola en Ton Jorna. We hebben jarenlang met veel plezier in de binnenstad van Utrecht gewoond, en nu wonen we dus op It Far 5.

Mijn vader is geboren in Sloten, in het huis bij de Lemsterpoort

tegenover de molen, maar al jong naar Sint Nyk verhuisd. Daar heeft hij mijn moeder ontmoet. Na hun trouwen zijn ze naar Zeist verhuisd, waar ik ben geboren en opgegroeid. Friesland is voor mijn ouders (en ook voor mij) altijd blijven trekken. Er werd geen merke overgeslagen en alle vakanties werden bij pake en beppe in Sint Nyk doorgebracht. Dan moest mijn vader ook altijd even naar Sloten 'it Bolwurk om'. Behalve wij zelf, vindt ook mijn vader het dus fantastisch dat wij nu in Sloten wonen. Ik heb aan huis een vertaal- en redactiebureau, en ben onder ander gespecialiseerd in muziek en geschiedenis. Niet zo verwonderlijk dus, dat ik inmiddels betrokken ben bij het museum hier (zie vorige bladzijde), want daar kan ik mijn passie voor geschiedenis volop uitleven. Verder speel ik viool in het Fries Symfonie Orkest, waarvoor ik ook de PR verzorg.

Ton heeft ook Friese wortels. Zijn overgrootvader kwam uit Wergea. Als dienstplichtige was hij in Jutphaas gelegerd en daar heeft hij een meisje leren kennen. Zo is de familie in Utrecht verzeild geraakt. Ton werkt in Utrecht als docent 'begeleiding bij zingevingsvragen' aan de Universiteit voor Humanistiek. Gelukkig hoeft hij maar twee of drie keer per week op en neer. De rest van de week werkt hij thuis. Vorig jaar verscheen zijn boek *Echte woorden. Over authenticiteit in de geestelijke begeleiding*.

Hij gaat graag elke dag een stuk fietsen (en hij hoeft dan niet zoals in Utrecht eerst een half uur door het grotestadsverkeer te ploeteren om 'buiten' te komen.) Ook is hij altijd van de partij als er op zaterdagmiddag in de voetbalkantine wordt geklaverjast.

Onze poes Martje is meeverhuisd en heeft het hier geweldig naar haar zin. Het is een aanloperkje. Ze is geboren bij een junk. Het is een echte buitenkat, dus ze kan hier haar hartje ophalen. Zij had trouwens niks te klagen over de kwaliteit van het ijs dit jaar: om het land aan de overzijde te bereiken was het ideaal!

MEA

HISTORISCH KIJKFEEST SLOTEN 5 JUNI 2010

Langzaam maar zeker nadert 5 juni. Nog maar een paar maanden om alle zaken te regelen. Aan alle kanten wordt hard gewerkt aan de organisatie van deze dag. De bouwploeg maakt zich klaar om de decors bij te werken en uit te breiden. De toneelspelers zijn begonnen met repeteren. Het enthousiasme bij de toneelspelers is zo groot dat zelfs twee nieuwe scènes aan het toneelstuk zijn toegevoegd. Kom kijken en geniet van de lotgevallen van Bertha Brandschoon en Sietse Sukkel! Het gevecht tussen de schutterij en de Spanjaarden wordt ongekend spectaculair!

Er is inmiddels een gevarieerd aanbod aan activiteiten vastgelegd. Het ambachtenplein staat weer vol met interessante oude ambachten. Laat u verbazen door Jannes de Goochelaar. Bewonder de behendigheid van de ijzersmeden. Kijk uw ogen uit bij de valkenier en zijn prachtige roofvogels. Dit is maar een kleine greep uit de activiteiten die gaan plaatsvinden. U komt ogen en oren te kort!

Dat dit evenement van alle leeftijden is, blijkt uit het feit dat veel jongeren zich als vrijwilliger hebben gemeld om deel te nemen aan deze dag. Naast de zichtbare activiteiten van toneelspelers en artiesten zijn er tientallen vrijwilligers nodig om de dag in goede banen te leiden. Daarbij moet u denken aan poortwachters, ehbo-medewerkers, begeleiders van artiesten, geluidstechnici, catering enz.

Graag herinneren wij u aan onze vraag om uw hobby of vak met historisch karakter op deze dag ten toon te spreiden. Bel ons en we bekijken hoe en waar wij u een plaats in het geheel kunnen geven.

Deze dag is natuurlijk helemaal top als het middeleeuws karakter ervan ten volle en door zoveel mogelijk bewoners tot uitdrukking wordt gebracht. Hoe? Door het dragen van historische kleding. Alle rangen en standen zijn welkom. Hillie Mous geeft u graag informatie en tips over kostuums en verhuurmogelijkheden (in Sloten). Voor alle doe-het-zelvers: kijk eens op www.naaipatronen.nl in de categorie 'historische kostuums'. Voor kantjes, bandjes en allerhande furnituren kunt u terecht bij Aly de Boer, Spanjaardsdijk 10 te Sloten, tel. 531634. Een kleine vergoeding komt ten gunste van Hulporganisatie Dorcas.

Historische kleding huren buiten Sloten kan natuurlijk ook: in o.a. Drachten, Heerenveen en, Groningen zijn verhuurbedrijven gevestigd (zie www.detelefoongids.nl onder 'kledingverhuur' en 'Friesland') **Bestuur Stichting Historisch Sloten:**

Willem Aukema, tel. 531586, willem@historischsloten.nl

Gertrud Hemels, tel. 06-17400735, gertrud@historischsloten.nl

Pim Hoekstra, tel. 531547, pim@historischsloten.nl

Tine Klugkist, tel. 531766, tine@historischsloten.nl

Hillie Mous, tel. 531298, hillie@historischsloten.nl

IN AMERIJKE III:

In deze rubriek zijn wij eventjes ('in amerijke') te gast bij een (oud-)Sleattemer. Hij/zij vertelt over wat hem/haar bezig-houdt, zodat wij als Sleattemers wat meer over elkaar komen te weten.

Vandaag ga ik langs bij Wytse Müller, die ondertussen alweer een dikke maand terug is in Nederland. Daarvoor heeft hij 9 weken rondgereisd 'Down under', oftewel: Australië. Vandaag een interview over die reis, zijn aspiraties als fotograaf en over koffie. Veel koffie! Een verhaal over Wytse Müller. Of is het nu Wytse Mueller?

Als ik aankom bij de familie Müller is het hele gezin druk aan het spellen. Niemand wil voor elkaar onder doen, en de teleurstelling valt bij de gezichten af te lezen als Jetse, de jongste van het gezin, zijn overwinning bekendmaakt. Dit biedt mij de mogelijkheid om het mooie familietafereel te onderbreken en Wytse eens goed aan de tand te voelen.

Wytse, alweer een tijdje terug in Nederland. Dit moet erg wennen zijn geweest of niet?

"Verschrikkelijk wennen inderdaad! Ik moest weer helemaal in het gareel worden gebracht!"

In het gareel worden gebracht? Heb je zo'n losbandig leven geleid in Australië?

"Dat valt ook wel weer wat mee, maar het is vooral de vrijheid die je daar hebt. Het gevoel van niets moeten. Dat is hier toch anders, terug bij mijn ouders."

Hoe ben je er zo bijgekomen om naar Australië toe te gaan?

"Vorige zomer ben ik met de maten op vakantie geweest in Hongarije. Daar ben ik Annemiek tegen het lijf gelopen. En van het één kwam het ander."

Van het één kwam het ander?

"Annemiek had al een reis naar Australië gepland. Toen heb ik haar gevraagd of ik misschien ook mee mocht. Vanuit de grap, maar wel met serieuze ondertoon. En zij stond daar positief tegenover!"

Begrijp ik nu goed dat jij aan een meisje dat je amper 2 dagen kende vroeg om mee te gaan naar Australië? Dat is niet zomaar iets! Hoe konden jullie zo iets besluiten?

"Het klikte gewoon meteen! En daarbij: ik was gewoon 'een bytsje gek yn'e kop'!"

Je komt dan vanuit Hongarije terug in Nederland, met een idee dat voor sommige mensen waanzinnig in de oren zal klinken! Dan lijkt mij dat er nog heel wat geregeld moest worden.

"Dat klopt. Maar gelukkig had ik nog twee maand om dat te doen. Annemiek ging na drie weken naar Australië en dat kwam ook weer mooi uit, want zo kon zij daar ter plekke nog dingen regelen. Ik had toen ik nog vijf weken in Nederland."

Wat moest er zoal geregeld worden dan?

"Veel! Er moest komen: een ticket, een visum, veel kampeerspullen en, ook niet onbelangrijk, geld. Voor dat laatste ben ik nog extra aan het werk geweest."

En dan is het moment suprême...

"Ja, 38 uren was ik onderweg om in Australië te komen, met daarbij 10 uren wachten op Taipei."

Dat is nog eens wat anders dan 20 minuten vertraging op Spannenburg.

"Haha, inderdaad! Ik moet zeggen dat er ook wat problemen waren op Taipei. Een medewerker scande mijn paspoort in en daar was kennelijk een probleem mee. Het enige dat hij echter aan mij kwijt wilde was: "There is a problem", daarna liep de man weg. Ik had al een vermoeden dat er iets was met mijn visum."

Maar dat had je toch in Nederland goed geregeld?

"Jazeker! Het probleem was: bij aanvraag van het visum accepteerde het systeem geen ü. Daardoor moest ik mijn achternaam veranderen in Mueller in plaats van Müller, iets dat er ook bij stond. Maar nu dacht de medewerker dat ik een totaal ander persoon was! Op de terugweg had ik overigens precies hetzelfde probleem, maar toen ging het communiceren met de medewerkers wat makkelijker waardoor het zo opgelost was!"

Maar goed, de reis gaat verder, je komt aan in Australië, en dan?

"Toen was ik in Australië ja, maar nog niet op de plaats van bestemming. Ik kwam namelijk aan in Brisbane, maar moest toen nog een binnenlandse vlucht nemen naar Cairns. En eigenlijk is dat weer een stukje terugvliegen!

Dus je vloog over je eindbestemming heen, om er daarna alsnog naar toe te vliegen?

"Precies! Maar goed, op Cairns aangekomen stond Annemiek me al op te wachten. Een beloning voor dat lange reizen! En om in de sfeer te komen kreeg ik gelijk een hoed op mijn hoofd. En het avontuur ging los. Toen eerst een hostel opgezocht om de eerste nacht door te brengen."

Heb je daar veel in hostels geslapen?

"Niet zo veel hoor. Annemiek en ik hebben 4 weken een minivan (kleine camper) gehuurd en we hebben ook nog een paar dagen in een tent langs de weg doorgebracht"

Hoe verliep de reis die jullie gemaakt hebben globaal?

"Annemiek en ik zijn samen van Cape Tribulation naar Sydney gegaan, een reis die langs de westkust van Australië gaat. Daarna is Annemiek alleen doorgegaan naar Nieuw-Zeeland, terwijl ik nog een reis van 10 dagen heb gemaakt tussen Sydney en Melbourne."

Wytse, als een vogel zo vrij, in Australië!

Een reis langs de kust dus vooral. Veel mooie stranden gezien?

"Heel veel mooie stranden gezien ja! De 'Lonely Planet' (een reisgids) verwees ons tijdens de reis naar vele verschillende "hemelse stranden". Maar eerlijk gezegd raak je op het laatst erg verwend. En zo werden die "hemelse stranden" voor ons ook steeds meer grote zandbakken (of rotspartijen) aan het water. Dat maakt de reis overigens niet minder! Maar eigenlijk zou iedereen het gewoon zelf moeten doen!"

Dus dit interview is voor niets?

"Haha, dat mag jij bepalen! Ik bedoel er mee te zeggen dat het moeilijk blijft om een verhaal te vertellen aan mensen die er niet zelf zijn geweest. Maar voor foto's kan iedere belangstellende terecht op mijn site www.wytsemuller.nl. En voor de reisverhalen heb ik de site wem.waarbenjij.nu."

Je zult wel veel foto's gemaakt hebben neem ik aan. Dat brengt mij bij het volgende punt: je leven als fotograaf.

"Ja, ik ga van start!"

Hoe bedoel je dat?

"Vanaf half februari begint mijn studie aan de fotoacademie in Groningen!"

Hoe moet ik mij de toelating voorstellen: Je levert een paar foto's in, die vinden zij goed, en je wordt toegelaten?

"Zo zou je het kort kunnen omschrijven inderdaad, maar de foto's zijn lang niet alles. Je hebt een intakegesprek, je moet 20 foto's inleveren, je krijgt een theorie-examen en je moet beelden goed kunnen bewerken. Dit moet allemaal van zo'n niveau zijn dat de toelatingscommissie denkt verder met je te kunnen."

En wat houdt de opleiding precies in?

"Ik krijg in principe twee contacturen per week. Daarnaast ben ik 10 tot 16 uren per week kwijt aan zelfstudie. De overige tijd ben ik aan het werk. Naar ik hoop zoveel mogelijk als freelance fotograaf, aangevuld met een baan buiten de fotografie."

Wat is er zo mooi aan fotografie?

"Ik vind het erg mooi om een sterk beeld neer te zetten. Daarnaast geeft het me veel voldoening om iets wat ik vooraf voor ogen heb ook daadwerkelijk in beeld om te kunnen zetten."

Is dat laatste nu het grote verschil tussen amateurs en professionals?

"Zwart-wit gezegd zit het verschil tussen amateurs en professionals natuurlijk in het wel of niet rond kunnen komen van fotografie. Wat dat betreft ben ik nog een amateur. Maar als je kijkt naar de kwaliteit zijn er wel degelijk verschillen. En daarin hoop ik mij te bewijzen! Kwaliteit betaalt zichzelf uiteindelijk uit!"

Zo is het maar net! Wytse, ik wens je veel succes met de opleiding. En ik hoop dat wij als lezers van de Stadsomroeper, maar ook als Sleattemers nog vele mooie kiekjes van jou mogen aanschouwen.

"Bedankt!"

En zo laat ik de familie Müller na deze onderbreking weer genieten van hun welverdiende zondagsrust. Douwe en Aeltsje, bedankt voor de warmte en de koffie. Het pak koffie ter vergoeding komt zo spoedig mogelijk jullie kant op!

***Tips, suggesties enz. voor 'In amerijke' zijn van harte welkom!
Gelieve ze naar de redactie te sturen***

PB

DAGWINKEL SLOTEN van Erica en Gerard Veenstra.

Dit is de naam die per 1 maart 2010 op de gevel prijkt van Koestraat 20, de Attent supermarkt van Johannes en Annie van der Goot.

Even voorstellen:

Gerard Veenstra (43) is afkomstig uit Giekerk, waar zijn vader onderwijzer was. Gerard is voor velen in Sloten geen onbekende. Naast actief lid van de gymnastiekvereniging is hij ook lid van de tennisvereniging. Zijn activiteiten beperken zich tot nu toe tot de barbecue. Erica Hidding (39) is afkomstig uit Emmen, waar haar ouders nog in het Noorder Dierenpark wonen.....(wie echt wil weten hoe dit in elkaar steekt, moet maar navraag doen in de winkel)

Familieachtergrond:

Gerard en Erica hebben elkaar ontmoet in Emmen in het Noorder Dierenpark. Gerard vervulde daar zijn vervangende dienstplicht en Erica had daar een vakantiebaan. (en zo is het gekomen). Erica heeft jarenlang als secretaresse bij Paques in Balk gewerkt. Tochten door de Zuidwesthoek hebben Gerard en Erica doen besluiten om hier te gaan wonen. Met hun gezin hebben ze op het Lunenburgpaed in Wyckel "een perfect plekje" gevonden. Hun oudste zoon Ole is 10 jaar, dochter Sylke is 7 en de jongste zoon Tobias is 4 jaar oud. Ole woont permanent in een zorginstelling in Vries. Door vroeggeboorte is hij verstandelijk gehandicapt en doof. Voor deze handicaps heeft hij 1 op 1 zorg nodig. Deze zorg wordt in Vries optimaal gegeven.

Loopbaan:

Gerard is altijd al een "winkelman" geweest. Als scholier was hij al vakkenvuller bij Albert Heijn, later werd hij afdelingsmanager. In 1999 is hij bij Super de Boer in Workum gaan werken, waarvan hij in 2004 eigenaar werd. Door de komst van een nieuwe discount winkel in Workum besloten Erica en Gerard in 2008 de ommeswaai te maken van de grootschaligheid van een Super de Boer naar de kleinschaligheid van 2 campingwinkels aan het IJsselmeer. Dit bleek goed uit te pakken: van 40 medewerkers op de loonlijst naar 6 medewerkers op de campings gaf veel meer voldoening. Op camping Schuilenburg is Gerard het gehele zomerseizoen te vinden, terwijl Erica de kampwinkel op camping Hindeloopen beheert. De campingwinkel op Schuilenburg is begin 2010 verkocht. Erica blijft vooralsnog werkzaam op camping Hindeloopen. Na dit seizoen zal ze de volle aandacht op de winkel in Sloten richten.

De nieuwe winkel:

Toen Gerard en Erica vernamen dat Johannes en Annie van der Goot wilden stoppen met de winkel, hebben ze contact met hen opgenomen. Dit heeft geleid tot het volgende resultaat. Erica en Gerard kunnen de komende jaren het winkelpand aan de Koestraat in Sloten huren. Met in de toekomst wellicht de mogelijkheid om het pand te kopen.

Zoals gezegd, verdwijnt de naam 'Attent' per 1 maart 2010. Deze zal vervangen worden door de "Dagwinkel". Dit is een nieuwe formule, die landelijk steeds meer bekendheid krijgt, maar de primeur heeft in de Zuidwesthoek. De omzetting naar een nieuwe formule is meer dan een nieuwe naam op de gevel. In eerste instantie gaat de winkel op 1 en 2 maart dicht voor de overname. Daarna, op 12, 13 en 14 april, gaat de winkel weer dicht voor een grote verbouwing. De verbouwing omvat in 't kort:

- nieuwe indeling met andere looproute
- nieuwe kleuren
- nieuwe koelvitrines
- het er bijtrekken van de slijterij
- een verkooppunt voor bloemen
- meer versproducten en meer diensten

15 april is dan de dag van de opening in de nieuwe opzet. De winkel zal er dan aan de binnen- én buitenkant anders uitzien.

Het postkantoor blijft ook in De Dagwinkel.

Daarnaast is er o.a. een afgiftebalie voor stomerij-artikelen, de mogelijkheid tot het laten vullen van inktpatronen voor printers, de verkoop van telefoonkaarten etc.

De boodschappen kunnen ook thuis bezorgd worden.

Het assortiment in de winkel zal aangepast worden aan de seizoenen.

Voor nieuw personeel willen Erica en Gerard ondermeer gebruik maken van mensen die arbeidsgehandicapt zijn en die in het arbeidsproces extra ondersteuning nodig hebben. Gerard heeft hiermee goede ervaringen opgedaan in vorige winkels, en wil hier in Sloten graag mee doorgaan.

Collega-ondernemers in Sloten reageren enthousiast op hun komst.

Dat maakt dat men door het gezamenlijk opzetten van leuke acties, de trekkracht naar de stad Sloten wil vergroten. Gerard en Erica zien het als een grote uitdaging om samen met personeel, inwoners van Sloten én de toeristen de winkel tot een succes te maken. Het is de bedoeling dat iedereen zich er thuis voelt (in zomer en winter).

Bij het maken van plannen loopt iedereen wel eens tegen beperkingen aan. Voor Gerard en Erica zijn dit o.a. de vloeroppervlakte van de winkel en de aanwezige parkeerruimte. Maar, in de 2½ uur, die ik met Gerard heb gesproken, kreeg ik het idee dat hij deze beperkingen eerder ziet als een uitdaging dan als een beperking.

Aan zijn enthousiasme zal het in ieder geval niet liggen.

Met dank aan:

Wikelflecht – dorpskrante fan Wikel.

AB.

DE SMULHOEK:

Aan boord van de Annie.
Per 1 maart 2010 gaat
De Smulhoek van Annie
Hamstra-Timmerman
over in andere handen.
In 1979 begon Annie in
Sloten een viskraam op
de Haverkamp.

Vishandel Hamstra is
inmiddels uitgegroeid tot
een begrip in Sloten en
verre omgeving. Het
gezin woonde en woont

nog steeds a/b van een "Annie". Fokke en Annie hun drie kinderen zijn
allen aan boord geboren: Tineke in Drachten, Jan in Lemmer en Johanna
in Sloten.

De eerste 11 jaar hebben ze de vis verkocht vanuit de viswagen.
Deze heette: "Vishandel Timmerman", Annie's meisjesnaam, deze
schoot haar 't eerst te binnen toen ze in 1979 bij de K.v.K. een
bedrijfsnaam moest opgeven. Alles ging niet zomaar, Annie moest aan
het leren, Vakdiploma Ambulante Handel en Handelskennis moesten
worden gehaald. In 1980 behaalde ze beide diploma's.

De zaak liep prima, ze had al gauw een vaste klantenkring, echtgenoot
Fokke rookte de palingen en menig inwoner, passant en toerist heeft
voor de wagen staan smullen.

In 1990 kon een stukje grond gepacht worden naast het parkeerterrein,
alwaar de huidige Smulhoek werd gebouwd.

Annie vertelt graag over de leuke voorvallen;

- De oude man die, slecht ter been, met wandelstok aankomt, twee haringen eet en zonder stok, met flinke pas, wegwandelt. De achtergebleven wandelstok werd vaak getoond als heilzame werking van de zoute haring.
- De bewoner van het Van der Wals's Rusthuis, die onderweg z'n twee harinkjes verliest, één op de brug en één in de tuin, twijfelt of er wel wat in de folie zat, kreeg natuurlijk een paar nieuwe terug.
- De buitenlandse toerist die het maximum van 12 zoute haringen achterelkaar verorberde.

Samen met haar man Fokke en dochter Johanna vertelt Annie over de
mooie jaren. Over de kinderen die altijd hebben meegeholpen, de
seizoenhulpers die samen met Johanna, die op Tjerkgaast woont, haar
gedurende het seizoen flink hebben geholpen.

Annie is aan de ene kant blij dat de zaak verkocht is, maar aan de andere kant ziet ze wel op tegen het komende seizoen. Dit wordt de eerste zomer sinds 30 jaar, waarin ze niet van half maart tot half oktober elke dag, 7 dagen per week aan het werk zal zijn.

Toch heeft ze altijd met veel plezier haar werk gedaan.

Hoe ze haar vrije tijd gaat invullen weet ze nog nie. Ze mag graag poetsen. Ook houdt ze van wandelen. Misschien gaan ze met het schip nog een paar weken varen in Friesland. De tijd zal het leren.

Ik denk dat ik namens alle klanten spreek:

Bedankt voor alle overheerlijke zeevitaminen!

AdeB.

FAMILIE VIS VAN "JACHTHAVEN DE DOLFIJN"

Beste lezers en lezeressen,

Ik vind het heel erg leuk om mij, mijn familie en mijn bedrijf aan jullie voor te stellen in de Stadsomroeper.

Ik ben Theo Vis en ben getrouwd met Wendy. Wij hebben 4 zonen:

Ruurd 18 jaar, zit op de Pabo in Leeuwarden,

Sjoerd 16 jaar, zit op het ROC in Sneek, Tjeerd 13

jaar, zit op het Zuiderzeecollege in Lemmer en Wierd

11 jaar, zit in groep 8 van de Regenboog in Wijckel.

De afgelopen 23 jaar hebben wij met zeer veel plezier gewoond in Wyckel. Nu wonen wij sinds vorig jaar (2009) aan de Jachthaven 6 te Sloten.

In 1983 ben ik gaan werken bij Watersportcentrum Tacozijl in Lemmer als monteur pleziervaartuigen.

Vanaf 2004 ben ik verder gegaan als zelfstandig ondernemer.

Hiervoor huren wij nog een loods aan de Vuurtorenweg in Lemmer bij Jachthaven De Friese Hoek. Vanaf die locatie voeren wij reparatie en onderhoud uit aan schepen op diverse jachthavens in Lemmer en

omstreken. Zodoende kwam ik al vaak op de Jachthaven in Sloten, kende de locatie en toen het bedrijf te koop kwam zagen wij dit als een ideale plek om ons te vestigen.

Nu is het meeste werk nog in Lemmer maar ook in Sloten komt het al leuk op gang. Het mooiste is om de loods in Lemmer af te stoten en dan vanuit Sloten verder te gaan.

U kunt bij ons voor van alles terecht op het gebied van de watersport. Wij hebben mooie ligplaatsen met een fantastisch uitzicht en bieden winterstalling buiten en binnen aan. Ook verhuren wij ruimtes om zelf aan uw boot te klussen. Hierbij staan wij dan graag met raad en daad voor u klaar. Op onze royale helling kunt u uw schip in en uit het water halen. Verder verzorgen wij de reparaties en onderhoud aan uw binnen- en buitenboordmotor, elektrische installaties, boegschroeven, schroefinstallaties en nog veel meer.

Ook voor onderdelen en watersportartikelen kunt u bij ons terecht.

Kortom een FULL SERVICE bedrijf waar service hoog in het vaandel staat.

Bezoekt u ook eens onze website www.jachthavendedolfijn.nl

U bent altijd welkom voor vragen of advies.

Hartelijke groeten,

Familie Vis.

ALVE MARREN: Spaghetti-route!

Lopen – Paardrijden – Fietsen – skeeleren – varen.

De mooiste routes rond de Friese 11 meren.

18 – 19 – 20 juni 2010

Een sportief en cultureel spektakel rond de 11 friese meren voor de sporter die uitdaging zoekt, de recreant die wat meer tijd heeft en geniet van de omgeving, of voor het hele gezin dat er actief op uit wil.

SCHOOLSCHAATSEN

Dinsdag 16 febr. 2010 organiseerde ijsclub "de Eendracht" i.s.m. de activiteitencommissie van "De Klinkert" kortebaantwedstrijden op de ijsbaan van Sloten.

IJsmeester Ynte Kuipers had met de sneeuwveegmachine 2 banen klaar gemaakt voor de wedstrijden, zodat de jongens en meisjes tegelijk in actie konden komen. Om twee uur begonnen de jongens en meisjes van de groepen 1 tot 5 aan hun wedstrijden.

Winnaar bij de jongens werd Mika Hanekom.

Douwe van Netten werd tweede.

Bij de meisjes van de groepen 1 tot 5 werd

Else Holkema eerste en

Trea Rijpkema nam de tweede prijs in ontvangst.

Bij de meisjes van de groepen 5 en 6 ging de finale tussen Corry Feenstra en Liselotte Kars, Liselotte werd winnares.

Bij de jongens van de groepen 5 en 6 waren er maar liefst 20 deelnemers. Na spannende wedstrijden ging de finale tussen de tweelingbroers Luuk en Harro.

Harro Deinum werd uiteindelijk eerste

Luuk Deinum tweede

Kevin Albada werd derde.

Bij de meisjes van de groepen 7 en 8 waren er 13 deelnemers. Ook hier werd fel gestreden voor de winst. Chantal van Netten en Janine Kraak gaven elkaar weinig toe. Na een kamprit moest er nog eens gereden worden. De uitslag was:

Chantal van Netten eerste,

Michelle Bosma tweede en

Janine Kraak derde.

Michelle had het geluk om als snelste verliezer weer ingepast te worden, zodat er een even aantal deelnemers ontstond.

Van de jongens van de groepen 7 en 8 werd

Roelof Bajema de grote winnaar.

Knap tweede werd Cor Wisse Tijm door in 3 ritten te winnen van Marc Haga.

Voor alle deelnemers was er chocolademelk.

Na een leuke en sportieve schaatsmiddag te hebben beleefd, ging iedereen tevreden naar huis.

Bestuur IJsclub "de Eendracht" – Sleat.

Gaasterland Promotion-nieuws

Het jaar 2010 is letterlijk met een frisse start begonnen. De sneeuw en de vorst bezorgden velen het virus, de 'elfstedenkoorts'. En al heeft provinciale waterstaat, deze winter tot nu toe (lees: 1^e week van febr.) al drie keer een vaarverbod ingesteld, de ijsdikte van het buitenwater is nog steeds niet genoeg om te schaatsen. Gelukkig waren de ijsbanen wel geopend. Maar wie weet, de winter is nog niet voorbij. De spreekwoorden zeggen ons: "Maart roert zijn staart" en "Aprilletje zoet geeft nog weleens een witte hoed". Toch heeft al dit winterweer er wel voor gezorgd dat Fryslân en daardoor ook ons gebied weer in het middelpunt van de belangstelling kwam en dat is allemaal gratis reclame!! Ondanks dit winterweer stonden de deuren bij Mar en Klif in Oudemirdum wel iedere zaterdag en tijdens de voorjaarsvakantie, wagenwijd open!

Nieuw materiaal

In de winterperiode zijn er een aantal nieuwe wandelroutes gemaakt. Ze zien er wat vormgeving betreft, prachtig uit en de afstanden variëren van plm. 2 tot 22 km. Ook is de nieuwe VVV Fryslân-gids van 2010 al weer uit en gepresenteerd op de 1^e beurs voor vakantie en vrije tijd, de Vakantiebeurs in Utrecht, die gehouden werd van 13–17 januari jl. Tevens is er in samenwerking met bureau Friesland-Holland uit Wollega vorig jaar een toeristische gids van onze eigen gemeente Gaasterlân-Sleat gemaakt. Deze gids wordt door dit bureau gedistribueerd en ligt ook op beurzen om de (buitenlandse) gast te interesseren voor onze eigen gemeente. Ook de al aanwezige gast kan dit magazine als leidraad voor de vakantie gebruiken. De gids is voorzien van een compleet aanbod van de toeristisch recreatieve branche. U als inwoner mag deze gids ook te allen tijde even afhalen bij één van de diverse kantoren.

Evenementen

Er is bijna iedere dag wel ergens in onze gemeente, een "open dag", een lezing, een sporttoernooi, een proeverij of in het weekend een concert. Al deze evenementen komen op onze evenementenkalender, welke staat op onze website www.gaasterlandpromotion.nl rubriek: Er-op-uit, kopje evenementen. Ook het evenement van uw vereniging kan hierop geplaatst worden.

Hoe meer mensen het lezen, des te meer mensen komen kijken of doen mee aan uw activiteit!

Voor het laten plaatsen van uw evenementen op onze website, zijn geen kosten verbonden.

Tot 1 april a.s. is bezoekerscentrum Mar en Klif, iedere zaterdag geopend. Telefonisch en via email info@gaasterlandpromotion.nl te allen tijde bereikbaar!

Vanaf 1 april t/m 31 oktober a.s. gaan de deuren iedere dag weer open. En vanaf 17 april a.s., de dag dat Gaasterlân-Sleat bevrijd werd, wordt er een expositie over de 2^e Wereldoorlog geopend en is het gehele seizoen te bekijken in Mar en Klif. Het is nl. in 2010 65 jaar geleden, dat Nederland bevrijd werd.

Ook de deuren van agentschap Sloten in museum Stedhûs Sleat aan de Heerenwal gaan op 1 april a.s. weer open.

Wij, als personeel hopen, dat dit agentschap en agentschap Balk bij de fa. Haantjes en **Gaasterland Promotion** in Mar en Klif te Oudemirdum nog meer gasten, dan de **30.000 bezoekers in 2009**, mogen verwelkomen!

Voorlopig staan de volgende evenementen voor Sloten op de kalender. Deze lijst wordt iedere week gewijzigd, dus voor actuele informatie kijk op www.gaasterlandpromotion.nl rubriek: Er-op-uit, kopje evenementen.

dag	datum tijd		locatie	activiteit
wo.	03-03		De Poarte	Gemeenteraadsverkiezingen
do.	11-03	19.30	De Poarte	Bingo
zo.	14-03	14.00	De Poarte	Boekenmarkt
wo.	31-03	14.30	De Poarte	Kindermiddag met verhalenverteller Patrick de Vries
vr.	09-04	20.00	De Poarte	Muzikale avond met "Barefoot Blues"
za.	10-04		Stedhûs Sleat	Museumweekend
zo.	11-04		Stedhûs Sleat	Museumweekend
za.	08-05		Zuidwesthoek	Elfmeren-fietstocht
za.	08-05		De Kaai	Nationale molendag
zo.	09-05		Zuidwesthoek	Elfmeren-fietstocht
zo.	09-05		De Kaai	Nationale molendag
di.	11 t/m	15-05	11 steden	64e Elfstedenwandeltocht
di.	11-05	v.a. 14.00,	centrum	aankomst Elfstedenwandelaars
wo.	12-05	07.00	Wijckelerweg	2 ^e etappe Elfstedenwandeltocht
za.	15-05	04.00	centrum	Kano-elfstedentocht
za.	15-05	07.00	De Jerden	Oldtimer-elfstedentocht
zo.	23-05	12.00	centrum	Step-elfstedentocht
ma.	24-05	11.30	centrum	Fiets-elfstedentocht
za.	05-06		centrum	Historisch Kijkfeest met openluchtspel
vr.	18 t/m	21-06		Alvemarren-tocht
za.	26-06		centrum	jaarmarkt Sipelsneon

Bovengenoemde data onder voorbehoud.

KLW

THUISZORG **ZUIDWESTFRIESLAND** **OPENT LOCATIE IN WOUDSEND.**

Thuiszorg Zuidwest Friesland is sinds enkele maanden in Woudsend gevestigd in het MFC de Driuwpolle op de Lynbaen 15, Telefoon: 0514 592 459. Dit is de thuisbasis van waaruit het team Verzorging & Verpleging 24 uur per dag zorg levert aan de dorpen en een stad rondom Balk (Sloten, Wijckel, Harich, Woudsend, Oudega, Elahuizen en Kolderwolde). Het team werkt nauw samen met huisartsen en het Antonius Ziekenhuis, dit zorgt ervoor dat het de beste in de buurt is! De zorg die geboden wordt, varieert van dagelijkse ondersteuning bij wassen en aankleden tot steunkousen aantrekken. Ook wordt verpleegkundige zorg als bijvoorbeeld injecteren, wondbehandeling, terminale zorg en sondevoeding thuis gegeven. Uiteraard kunt u ook voor Hulp in de Huishouding bij Thuiszorg Zuidwest Friesland terecht. Het team in Woudsend kan alle voorkomende zorg bieden. Heeft u vragen over zorg, dan kunt u tijdens kantooruren bellen naar onze locatie in Woudsend. Onze wijkverpleegkundige coördineert het team en kan uw vragen beantwoorden. Zij kan ook bij u thuis komen om uw vragen en wensen op het gebied van Verzorging & Verpleging te bespreken. Indien nodig kunnen we een passende indicatie voor u aanvragen en met spoed zorg inzetten.

Wilt u meer informatie over Thuiszorg?

Belt u dan gerust de locatie in woudsend, tel: 0514 592459 of met de klantenservice van Thuiszorg Zuidwest Friesland, tel: 0515 461100 of kijk op www.thuiszorgzwf.nl

DANK

Beste Stadgenoten,
Wij willen iedereen heel erg bedanken voor wat jullie aan steun, bloemen, reactie's en kaarten hebben gegeven nu, en tijdens het plotselinge overlijden van Philip Kuypers op 26 mei 2009. Marjan, Stan en Marjan, Anna en Duane en familie.

WIE O WIE ?

Wa oh wa? kin mei helpe mei de nammen fan dizze fammen.
Ik mien te witten dat it in fammeferiening is mei in reiske.
Mar wêr hinne?

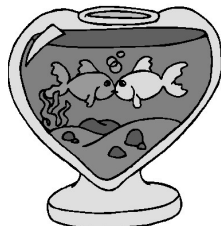
Dizze foto is
ynstjoerd troch
Pietie Zijlstra;
berne yn Sleat;
16 maaie 1940.
Wy wennen op
dizze pleats yn
Tsjerkgaast.

Pietie Zijlstra-
vd Zwaag,
Sjollemastrjitte
1904 HM
Damwâlde.

Graach jo reaksjes nei de redaksje fan De Stadsomroeper.

HARTVERWARMEND VALENTIJNSCONCERT **MUZIEKVERENIGING STÊD SLEAT.**

Afgelopen zondagmiddag 14 februari 2009 gaf muziekvereniging Stêd Sleat een hartverwarmend concert in De Foarmeling te Sloten. Vele mensen waren op dit Valentijnsconcert afgekomen. Het gehele concert stond in het teken van liefdesmuziek. Het korps onder leiding van Durk Krol opende op originele wijze het concert met All you need is love van de Beatles. En dat was heel hartverwarmend. Het concert werd vervolgd met Love can build a bridge, Love and marriage en Amor. Het laatste stuk van het eerste blokje van Stêd Sleat was Crazy little thing called love even lekker swingen op muziek van Queen. Voor pauze speelde ook nog Lyts Sleat onder leiding van Marianne van der Heide. Zij hadden ook een hartverwarmend programma samengesteld, maar dan meer op manier van deze tijd. Zo gaat de jeugd van tegenwoordig graag naar de discotheek om daar een vriend of vriendin tegen te komen. Ze begonnen met de disco muziek zoals Housed en Power Rock. Zelfs dieren kunnen verliefd worden en dat kwam heel goed ten gehore in The Kangeroe. Het was leuk om te zien dat alle jeugdkorpsleden een eigen gemaakt t-shirt hadden met hele mooi teksten erop.

Na de pauze was het de beurt aan de leerlingen van groep vijf van basisschool De Klinkert. Deze leerlingen hadden zes lessen gehad op een blaas instrument en zij mochten vanmiddag hun eerste optreden geven. Onder leiding van Durk Krol waren er verschillende liedjes ingestudeerd en die brachten zijn heel hartverwarmend ten gehore. Muziekvereniging Stêd Sleat slot het concert af met eerste een optreden van de uit Griekenland afkomstige Nana Mouskori. Dit keer zong zij niet het zo bekende Only Love, maar heeft zij het gedirigeerd. De muzikanten hadden allemaal hele mooi brillen voor haar opgezet. In Song for lovers soleerden Nellie Leentjes en Patrick de Vries op een hartverwarmende wijze. Het concert van Stêd Sleat werd afgesloten met een lekker uitsmijter in de vorm van Maak me gek. Men kan terugkijken op een hartverwarmend concert.

Stêd Sleat gaat nu niet uitrusten na zo'n mooi concert, want er moet druk gerepeteerd worden voor de Open Fryske Fanfare Kampioenschappen zaterdag 10 april a.s. in Drachten.

Ynsche Eizema

OUD EN NIEUW BIJ DE BRANDWEER

Per 1 januari 2010 is Siete Muizelaar gestopt als bevelvoerder bij de vrijwillige brandweer Sloten. Hij is 55 jaar en komt in aanmerking voor leeftijdsontslag. Stoppen bij de brandweer is niet verplicht met 55, maar vanaf deze leeftijd komt er een medische keuring om de hoek kijken. Bij een positieve uitslag levert het resultaat van die keuring weer een jaar bij de brandweer op. Bovengenoemde keuring wordt omschreven als pittig met naast de normale onderzoeken (ogen, oren bloed en urine) een zware fietstest.

Siete levert dus de brandweerpel van Sloten in. Daar hoeft niemand medelijden mee te hebben, want hij heeft nog een andere brandweerpel achter de hand.

In het dagelijkse leven is Siete Technisch Medewerker bij de I.B.G.N. in Koudum. Dit is het op 1 september 2004 opgerichte Intergemeentelijke Brandweer Gaasterlân-Sleat en Nijefurd. De technisch medewerker is verantwoordelijk voor het onderhoud aan o.a. het wagenpark van de 6 korpsen van de I.B.G.N., de persluchtapparatuur. Daarnaast is hij organisator van de grotere, gecombineerde oefeningen van de brandweer. Het wagenpark omvat 8 voertuigen en twee boten. Bij het I.B.G.N. moet Siete nog wel tot zijn 65-ste doorwerken.

Siete kwam per 1 oktober 1980 bij de vrijwillige brandweer in Sloten, als opvolger van Gabri Bosma. Bij de brandweer zitten betekend ook: weer in de schoolbanken en weer in de studieboeken zitten. De opleiding van aspirant, brandwacht tot brandwacht 1^e klasse duurt bij 1 avond per week studeren: 2 tot 3 jaar. (en deze opleiding is voor iedereen verplicht).

Elke opleiding wordt afgesloten met een theorie- en praktijkexamen.

Op gegeven moment is Siete gevraagd om bevelvoerder te worden, als opvolger van Pieter Haringsma en Feike Oenema. En goed geraden: ook hier moest weer voor gestudeerd worden. Eerst onderbrandmeester, daarna bevelvoerder, inclusief psychologische test.

Siete is bevelvoerder geweest sinds 1997.

Elke loopbaan, dus ook bij de brandweer, bevat hoogte- en dieptepunten. Voor hoogtepunten moet Siete echt even nadenken. Niet een grote brand of een spectaculaire redding, maar de aanschaf van twee nieuwe autospuiten blijkt voor een technicus als Siete nog steeds het allermooiste. De dieptepunten weet hij wel sneller: met een glimlach om de mondhoeken moet hij toegeven dat het de "gemiste branden" waren. Door vakantie of het vergeten van de pieper wordt op deze manier o.a. de grote boerderijbrand bij Janus Visser gemist. Collega's willen hem daar nog wel eens fijntjes aan herinneren. De meest opmerkelijke brand begint met een telefoontje van een vriend, Rinke Boukema. Siete wordt bij zijn toenmalige baas, garage De Winter in St. Nicolaasga door Rinke

gebeld met de woorden: "Er hangen hier zulke dikke rookwolken, dit is yn 'e war". Niet geaarzeld! Siete meldt zich af bij baas De Winter: "Ik ga weg, zo meteen gaat mijn pieper. Er is brand!....." Zoiets levert wel verbaasde blikken op, of niet?

De brand is op de Vogelzangwei bij Bruinsma. Terwijl Sloten met ondersteuning van Balk de brand bestrijdt, worden ze gewezen op een andere, nog grotere brand, op nog geen km afstand. Het blijkt de boerderij van Bouwe Dooper aan de Delbuursterweg te zijn. Hiervoor komen de korpsen van Lemmer en Workum in actie. Beide branden blijken te zijn aangestoken.

Ondanks zijn afscheid van Sloten loopt Siete nog steeds met een pieper in de broekzak. Bij grote branden of hulpverlening op grote schaal kan Siete worden opgeroepen om voor de korpsen van het I.B.G.N. de persluchtapparatuur aan te vullen, of om iets te eten en te drinken te halen.

Marco Haga is de opvolger van Siete Muizelaar als bevelvoerder.

In 1996 is hij als opvolger van Feike Oenema bij de brandweer gekomen. Hij is aanbevolen door (bouw)collega's Pieter Risselada en Jan Oenema, waar hij ook al mee in de feestcommissie zat. En dan is het maar een kleine stap... Marco is nu werkzaam bij het bouwbedrijf van Jan Oenema. Ook Jan zit nog steeds bij de brandweer. Als de pieper gaat, hoeft er niets uitgelegd te worden.

De eerste uitruk van Marco is naar Rommert

Hoekstra op de Jerden. In het prille 06- tijdperk is door passanten de brandweer gebeld: "Er zit een paard in de sloot!" De brandweer wordt opgewacht door een verbaasde Rommert Hoekstra: "Wat doen jullie hier?" Hulp is in zijn ogen niet nodig. Na deze hartelijke ontvangst wordt door Rommert nog even gedemonstreed, hoe hij altijd een paard uit de sloot haalt. Deze methode blijkt (nog) niet in het handboek van de brandweer te staan.

Voordat Marco bij Jan Oenema terecht kwam, werkte hij o.a. bij Bouw 75 in Workum. Voor deze aannemer is hij op karwei in Hindeloopen, als er een grote boerderijbrand uitbreekt in Sondel. En groot betekent dat de rookwolken tot in Hindeloopen zichtbaar zijn. Marco heeft het gereedschap voorzichtig neergelegd, en is richting Sondel gereden. Echtgenote Marijke wacht hem hier op met brandweerpak en toebehoren, zodat Marco na een snelle verkleedpartij toch nog zijn steentje kan bijdragen.

In de 14 jaar dat Marco nu bij de brandweer zit, zijn er hoogte- en dieptepunten. Net als bij Siete is het geen spectaculaire brand, maar de bouw van de nieuwe brandweerkazerne welke voor Marco een hoogte-

punt vormde. Hij is betrokken geweest bij het hele proces van het ontwerp tot en met de bouw. Een feit waar hij nog steeds trots op is. Een dieptepunt vormt voor Marco het feit dat van het I.B.G.N. in de toekomst uit elkaar gaat. "Ze hebben het materiaal en de organisatie perfect voor elkaar. Jammer". Hoe de brandweer na de gemeentelijke herindeling er uit zal zien is nog niet bekend.

Marco heeft naast Marijke nog een andere liefde: een pittige "rooie" met alles erop en eraan. Het is de nieuwe autospuit van brandweer Sloten. Na 16 jaar trouwe dienst is de oude wagen naar een opkoper gegaan, die hem waarschijnlijk bij een bedrijfsbrandweer gaat onderbrengen.

De nieuwe Iveco Turbo Daily 65C18, voorzien van een automatische versnellingsbak, is onlangs aangeschaft. Bij het ontwerp en de bouw is o.a. gelet op de afmetingen, zodat de wagen in de smalle straten van Sloten goed uit de voeten kan. Ook bij de indeling is door de brandweer advies gegeven, zodat alle spullen op de gewenste plaatsen zitten.

De autospuit biedt plaats aan 6 personen. Achter de chauffeur en bevelvoerder is er plaats voor 4 spuitgasten. De nrs. 1 en 2 van de spuitgasten vormen de aanvalsploeg, nrs. 3 en 4 zijn de waterploeg. De inrichting is zodanig, dat de aanvalsploeg zittend op de stoel de persluchtapparatuur op de rug kan aankoppelen, waarna deze met 1 beweging van de stoel is los te maken.

In de autospuit zit een tank van 750 liter water. Via het nieuwe OneSeven blussysteem wordt 1 liter water door toevoeging van lucht en een schuimvormend middel omgezet in $\pm$ 7 liter schuim. Deze in totaal 6000 liter schuim is goed voor 90 minuten continu blussen.

D.m.v. een schakelaar kan de verhouding van het schuim ook nog worden verhoogd en verlaagd, afhankelijk van het te blussen voorwerp. Andere voordelen van het systeem zijn een snelle inzet tot op 50 m van de autospuit en slangen welke blijven drijven op het water en dus gemakkelijk mee zijn te slepen. Na gebruik met schuim worden de slangen direct met schoon water schoongespoeld en met lucht drooggeblazen. Ze zijn dan weer klaar voor gebruik.

Alle apparatuur, die Sloten al in zijn bezit had, heeft een vast plekje op de wagen gevonden. Zo heeft men alles aan boord om een auto te stabiliseren na een aanrijding, zodat de auto niet (meer) beweegt en men de mensen er veilig uit kan halen.

Een explosiemeter (o.a. bij gasvorming boven gierkelders), een koolmonoxidemeter en een portable warmtebeeldcamera ontbreken ook niet. Met deze camera kan men van buiten af zien of er brand is in een gesloten ruimte en of er nog iemand in aanwezig is.

Zoals je ziet gaat de brandweer met z'n tijd mee. Maar ook de problemen waar ze mee te maken krijgen veranderen. De nieuwste auto's zijn vaak voorzien van meerdere airbags. Na een aanrijding, met of zonder ontplofende airbags, moet de brandweer er serieus rekening

mee houden dat airbags alsnog kunnen ontploffen. Bij een auto, waar na een aanrijding het dak verwijderd moet worden, kan men niet zomaar de hydraulische schaar in een deurstijl zetten.

De Officier van Dienst (OVD) kan een database raadplegen, waarin alle auto's beschreven staan. Per type auto staat vermeld waar de airbags en gordelspanners zich exact bevinden, en waar dus zonder problemen geknipt kan worden. Een volgend probleem waar de brandweer mee te maken kan krijgen, is de 'hybride': een auto waarin naast een elektrische motor ook nog een benzinemotor zit. Een ander "modern" probleem voor de brandweer kan een hennepkwekerij zijn, die men tegen indringers "beschermt" middels boobytraps en valkuilen.

Ook kan de vondst van een illegaal Extasy-laboratorium met chemische stoffen tot een hachelijke situatie leiden.

Bij het uitkomen van dit nummer van De Stadsomroeper is Ronald de Vries bezig met de opleiding bevelvoerder. Hij hoopt hier in juni/juli klaar mee te zijn. Ronald is dan tweede bevelvoerder naast Marco Haga, het posthoofd van de brandweer in Sloten.

Om op de brandweerauto te mogen rijden met zwaailampen en sirenes, heb je meer nodig dan rijbewijs B. In brandweerbargoen heet deze opleiding "blauw rijden". Boudewijn Kars heeft deze opleiding net afgerond; Jort van der Berg is er nog druk mee bezig.

Als de pieper gaat, geeft het display aan waar iets aan de hand is, en welke prioriteit hieraan gesteld wordt:

- Prio I: dit is de hoogste prioriteit / dus zo snel mogelijk er naar toe met zwaailicht en sirene.
- (b.v. brand, auto met beknelde chauffeur of auto te water)
- Prio II : de brandweer is wel snel gewent, maar er is geen direct levensgevaar / alleen zwaailicht.
- Prio III : overige ritten voor de brandweer.
(Prio III mag ook door andere chauffeurs met groot rijbewijs gereden worden)

De keuze om met zwaailicht en sirene te rijden is dus echt niet afhankelijk van het humeur van de chauffeur of bevelvoerder.

Veel mensen hebben het beeld voor ogen van grote jongens, die brandweermannetjes spelen, rondscheuren in brandweerauto's en na een uurtje oefenen de rest van de oefening afwerken in de kantine.

Uit de gesprekken met Siete en Marco komt echter een heel ander beeld naar voren: veel lol met een leuke ploeg, maar als het moet met diezelfde ploeg bloedserius en keihard werken om hulp te verlenen of brand te bestrijden.

AB.

Hieronder een bloemlezing van de belevenissen van Wil Tijsma en haar honden tijdens de zomermaanden. Wil, de gelukkige bazin van een tig-tal Shelties, verbaast zich soms over de toeristen, die zij tijdens haar uitlaatrondjes tegenkomt. Maar soms laat zij ze in verbazing achter...

TOERISTEN

Van de zomer liep ik 's morgens vroeg met de honden op 'ons' weggetje tussen de weilanden waar ongeveer 30 jonge koeien liepen. Elke ochtend, als we door de dames werden waargenomen, kwamen ze

nieuwsgierig aangehold. De hele kudde wandelde met ons mee tot aan het schrikdraad. De honden vonden het prachtig, vooral het gesnuif van de koeien. Soms kunnen we de toeristen verbaasd doen staan. Zo liep er op een ochtend een ouder echtpaar op het weggetje. De vrouwelijke helft keek nogal misprijzend naar mijn honden, zij was duidelijk geen hondenfan.

Op veilige afstand koppelde ik de honden los. Het echtpaar schrok want daar kwamen de koeien aangehold en ik riep hard: "hallo meiden, lopen jullie mee?" Ze gingen helemaal uit hun bol, gooiden de achterpoten in de lucht, staarten omhoog en zo liepen ze met ons mee. Koeien aan de ene kant, schrikdraad ertussen en ik met de honden aan de andere kant. Het echtpaar liet ik vol verbijstering achter en ik vermoedde dat ze nog nooit zo'n gek mens hadden gezien.

Soms komen er van die vreemde mensen aan met 2 stokken, dat heet Nordic Walking. Dan moet ik de honden aanlijnen want ze worden woest door dat rare loopje. Meestal zijn het vrouwen die daarmee lopen te zwoegen. Met 1 stok ben je invalide, met 2 stokken heet het sport. Op een middag zag ik iets raars in de sloot. Er liep een kievitsjong, van ongeveer 3 dagen, op de waterplanten. Ik had niet in de gaten dat er inmiddels een echtpaar op de fiets was gearriveerd. Zij vroegen: "Waar staat u zo naar te kijken?" Ik vertelde hen dat ik mij verbaasde over het kievitsjong op het water. "Volgens mij is het een waterkippie" zeiden de twee (duidelijk geen vogelkenners) "Wat gebeurt er als hij in het water lazert?" Heldhaftig zei ik: "Dan ga ik de sloot in en dan zal Bauke (het Schipperke) wel meegaan en hem voorzichtig pakken". Geschrokken zeiden ze: "En als hij hem dan opvreet?". "Hij heeft net gegeten" gaf ik hen als antwoord. "Gaat u dan nat en wel in de auto?". "Ja hoor, want de auto is van binnen toch al een soort vuilnisbelt". Al hoofdschuddend zeiden zij: "U bent vast een dierengek". Mijn antwoord hierop was: "Misschien wel".

Wil Tijsma

DE AUTO

Hij is zeer zeker niet een vriend van de natuur;
zijn asfalthonger knaagt aan groene weiden.
Waar kievit broedde, naast Grutto en Tureluur
zie ik wat later menig auto rijden .

Hij noopt tot drempels op de weg in dorp en stad,
om snelheidsduivels duchtig in te tomen,
en zorgt dat verder in ons hele wegennet
op kruisingen desnoods rotondes komen.

Maar ondanks dat, alsmede files in de spits
of wegpiraterij en bumperkleven
werd toch de auto tot een deel van ons bestaan,
een schakel in de ketting van ons leven.

Jan Folmer

Foto: Auke Bergsma

Jan en Gerda Folmer by de útrikking fan It Jubileumboek